

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1852/2023
14.11.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Бојан Петров, адвокат из ..., против тужених Градске управе града Панчева, Панчево, коју заступа Градско правобранилаштво града Панчева и ЈКП „Комбрест“ Банатски Брестовац, чији је пуномоћник Саша Левнајић, адвокат из ..., ради утврђења радног односа на неодређено време, одлучујући о ревизији тужиље, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 117/23 од 27.01.2023. године, у седници одржаној 14.11.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 117/23 од 27.01.2023. године, става другог и трећег изреке.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву П1 386/21 од 12.10.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је, тужбени захтев тужиље којим је тражила да се утврди да су апсолутно ништави уговор о обављању привремених и повремених послова бр. ../21 од 17.03.2021. године и уговор о обављању привремених и повремених послова број ../21 од 01.04.2021. године, закључени између тужиље и туженог ЈКП „Комбрест“ Банатски Брестовац. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражила да се утврди да је засновала радни однос на неодређено време код тужене Градске управе Града Панчево почев од 17.03.2021. године. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражила да се обавезе тужена Градска управа Града Панчева да са њом закључи уговор о раду на неодређено време за одговарајуће послове. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужиља да туженој Градској управи Гради Панчева накнади трошкове поступка у укупном износу од 57.000,00 динара. Ставом петим изреке, обавезана је тужиља да туженом ЈКП „Компрест“ Банатски Брестовац, накнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 64.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 117/23 од 27.01.2023. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу првом изреке и

утврђено је да су ништави уговор о обављању привремених и повремених послова бр. ../21 од 17.03.2021. године и уговор о обављању привремених и повремених послова бр. ../21 од 01.04.2021. године закључени између тужиле и туженог ЈКП „Комбрест“. Ставом другим изреке, одбијена је, као неоснована жалба тужиле и потврђена првостепена пресуда у ставу другом, трећем, четвртном и петом изреке. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилца је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду, применом члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23) и утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилца је 27.07.2009. године засновала радни однос код тужене Градске управе града Панчево, на радном месту за ..., где је радила до 07.12.2015. године, када је дошло до рационализације радних места код тужене по препоруци Министарства државне управе и локалне самоуправе, а потом и доношења Закона о одређивању максималног броја запослених у јавном сектору. Тужилца је наставла да ради ангажовањем преко разних агенција за запошљавање и уступана је на привремени рад туженој Градској управи града Панчева. У периоду од 01.04.2018. године до 04.06.2018. године, тужилца је била ангажована на раду код тужене по основу уговора о раду на одређено време ради замене одсутног запосленог, а након тога по основу уговора о раду на одређено време и уговора о обављању привремених и повремених послова, закључених са агенцијама за привремено запошљавање, тако што је упућивана и даље на рад код тужене Градске управе града Панчева. Након тога, тужилца је 17.03.2021. године са туженим ЈКП „Комбрест“ закључила уговор о обављању привремених и повремених послова за период од 17.03.2021. године од 31.03.2021. године, ради обављања послова ... у насељеном месту Банатски Брестовац, а потом и уговор о обављању привремених и повремених послова од 01.04.2021. године за период од 01.04.2021. године до 30.04.2021. године. На основу наведених уговора тужилца никада није радила код туженог ЈКП „Комбрест“, већ је упућивана на рад у Градску управу града Панчева. Тужилци је отказан уговор о обављању привремених и повремених послова од 01.04.2021. године закључно са 13.04.2021. године на основу обавештења број ../21 од 13.04.2021. године, из чијег образложења произлази да је престала потреба за ангажовањем тужиле на

Полазећи од тако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је одбио, као неоснован тужбени захтев тужиле, применом члана 197. и 32. Закона о раду, јер је утврдио да је тужилца имала закључене уговоре о раду на одређено време и уговоре о обављању привремених и повремених послова са другим послодавцима, од стране којих је упућивана на рад у Градску управу града Панчева. Без значаја су по мишљењу првостепеног суда наводи тужиле да никада није радила код туженог ЈКП „Комбрест“ с обзиром да је тужилца обављала део послава за Градску управу Града Панчева по основу уговора са агенцијом за привремено запошљавање по расписаном тендеру. Фактичко радно ангажовање тужиле код тужене Градске управе града Панчева преко

других агенција за запошљавање и туженог ЈКП „Комбрест“, и да се не могу рачунати у рок од 24 месеца на који је ограничен рад на одређено време, који је неопходан за утврђење преображаја радног односа.

Другостепни суд је одлучујући о жалби тужиље исту одбио, као неосновану и потврдио првостепену пресуду у делу у коме је одбијен, као неоснован тужбени захтев тужиље којим је тражила да се утврди да је засновала радни однос на неодређено време код тужене Градске управе града Панчева почев од 17.03.2021. године и да се обавезе тужена Градска управа града Панчева да са тужиљом закључи уговор о раду на неодређено време за одговарајуће послове, применом члана 189. Закона о државним службеницима („Службени гласник РС“, бр. 79/2005), члана 8. Закона о радним односима у државним органима („Службени гласник РС“, бр. 23/12, 79/15) и члана 8. Закона о запосленима у аутономним покрајинама и јединицама локалне самоуправе („Службени гласник РС“, бр. 21/16 ... 113/17). Другостепени суд је сматрао да из садржине наведених прописа следи да радни однос заснован на одређено време у јединицама локалне самоуправе не може да прерасте у радни однос на неодређено време, имајући у виду императивна правила закона који се примењују на дату радну средину, тужену Градску управу града Панчева односно да се не може применити правило о преображају радног односа из члана 37. Закона о раду, због чега је без значаја околност то што је тужиља код тужене Градске управе града Панчева обављала рад у периоду од 27.07.2009. године до 07.12.2015. године, јер је након тога обавља послове за тужену Градску управу града Панчева на основу више закључених уговора са агенцијама за запошљавање и два уговора о привременом и повременом обављању послова са туженим ЈКП „Комбрест“.

По оцени Врховног суда, правилно су одлучили нижестепени судови када су одбили као неоснован тужбени захтев тужиље којим је тражила да се утврди да је засновала радни однос на неодређено време код тужене Градске управе града Панчева почев од 17.03.2021. године и да се обавезе тужена Градска управа града Панчева да закључи уговор о раду на неодређено време са тужиљом за одговарајуће послове.

Тужиља је засновала радни однос код тужене Градске управе града Панчево 27.07.2009. године на радном месту за ..., где је радила све до 07.12.2015. године, а након тога је преко различитих агенција за запошљавање упућивана на рад код тужене Градске управе града Панчево, да би 17.03.2021. године и 01.04.2021. године са туженим ЈКП „Комбрест“ закључила уговоре о обављању привремених и повремених послова. С обзиром на утврђено, да је тужиља била у радном односу код тужене Градске управе града Панчева у периоду од 27.07.2009. године до 07.12.2015. године, па како рок за покретање спора јесте 60 дана, како је то прописано чланом 195. став 2. Закона о раду, то рок од 60 дана је почео да тече даном сазнања за повреду права од стране тужене Градске управе града Панчева, а то је 07.12.2015. године, па како је тужба поднета 05.05.2021. године, то следи да је рок за подношење тужбе истекао много пре него што је тужиља поднела тужбу. Касније радно ангажовање тужиље преко разних агенција за запошљавање и касније закључени уговори о обављању привремених и повремених послова са другим послодавцем, не урачунавају се у рок од 24 месеца неопходан за преображај радног односа, јер се не ради о радноправном или уговорном односу са туженом Градском управом града Панчева, нити се тај рад може сматрати фактичким, јер се врши уз постојећи правни основ, уговор о привременим и

повременим пословима или уговор о раду са другим правним лицима односно агенцијама за запошљавање.

Стога су неосновани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права.

Са напред наведених разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић